

Zástupci Donbasu v OSN

Poprvé po sedmi letech válečného konfliktu v Donbasu dostali zástupci tohoto regionu loni 2. prosince příležitost promluvit na nejvyšší mezinárodní půdě – v Radě bezpečnosti OSN. Orgánu, který v únoru 2015 přijal usnesení, schvalující Minské dohody, a který by teoreticky měl pravidelně kontrolovat jejich plnění, sděluje portál Hlas Sevastopolu.

Neadekvátně se zachovaly delegace Německa a Francie, které by měly vystupovat jako moderátoři rozhovorů znesvářených stran v rámci „Normanského formátu“, stát nad tímto konfliktem a projevovat neutralitu. Místo toho požadovaly zrušení diskuse a bránily jejímu přenosu. Tolik se obávali vystoupení zástupců DNR a LNR na mezinárodní scéně, což znamená, že budoucnost samotného „Normanského formátu“ je

nyní velká neznámá. Západ se zjevně bojí možnosti uslyšet jiný názor účastníků konfliktu, než je oficiální, ukrajinský. Přesto se nepodařilo slyšení přezít. Na uskutečnění vystoupení post faktum reagovaly například ve společném prohlášení delegace USA, Británie a k nim se přidalo také Estonsko. Rozhořčeně uvedly, že akce je pokusem Moskvy „předložit falešnou a zavádějící verzi konfliktu na východě Ukrajiny“.

A přitom skutečností, na které zástupci DNR a LNR, ministři zahraničí Natalia Nikonorova a Vladislav Dejnogo poukázali, jsou tak zřejmé a jasné, že je lze interpretovat výhradně jako důkaz válečných zločinů ze strany Ukrajiny. Zástupcům OSN byly předloženy chronologie, fotografie, schémata, která nemají dvojí interpretaci. Avšak hlavní myšlenka zazněla až na konci vystoupení. Když N. Ni-

konorova se vši jasností prokázala, že Kyjev skutečně zablokoval mírový proces, navrhla světovému společenství, aby uvažovalo o alternativě. S odvoláním na první článek Charty OSN (o sebeurčení národů), uvedla: „Za těchto okolností se východiskem může stát pouze mechanismus přímé demokracie – referendum. A to pod dohledem mezinárodních organizací.“

Kyjev a jeho západní sponzoři se budou snažit odmítnout tento nápad – velmi dobře znají názor obyvatel Donbasu. Ale myšlenka už byla vypuštěna do informačního prostoru a nakonec může být jedinou možnou alternativou k Minskému procesu, pokud bude Kyjev dále pokračovat v jeho bojkotu. Jedná se tedy o dodatečný nástroj k nátlaku na agresora k ukončení bojů. Pokud Kyjev nevidí budoucnost v Minských do-

Válkou je zdevastován i Důl Gagarin v Donbasu

FOTO – Viktor Mácha

hodách (a jeho úředníci na různých úrovních již několik let tvrdí, že je nemůže splnit), existují pouze dvě alternativy: buďto nová válka nebo mírová delimitace za podmínek mezinárodního principu sebeurčení. Zástupci Donbasu nabízejí možnost, při které se válce a četným obětem lze vyhnout – druhé referendum, ale tentokrát, na rozdíl od roku 2014, ověřené mezinárodním společenstvím a také samotnou Ukrajinou.

Nyní bude Donbas čelit naprosté averzi k této myšlence jak z Kyjeva, tak i ze Západu. Pamatujme ale jedno: voda kámen brousí. Možná se tato varianta po nějaké době ukáže jako jediná cesta z mnohleté patové situace. V každém případě byla myšlenka oficiálně artikulována na nejvyšší mezinárodní scéně. Tím začala žít svým životem a rozvíjet se. Kyjev tak dlouho hledal „plán B“, až ho Donbas nabídl. (mhav)

Co je evropská civilizace?

Současné směřování národů a států má hluboké historické kořeny. Za základ evropské civilizace je na Západě včetně Evropské unie považována starověká Římská říše a ranně středověká říše Karla zvaného Veliký. Jeho jménem se nazývá významání EU, které za posluhování Západu obdržel i bývalý prezident ČR Václav Havel.

Hlavní snahou Římské říše bylo dobývání cizích území, získávání otroků a rozšiřování říše, která nakonec zahrnovala celé Středomoří a Evropu od Británie po Konstantinopol a měla 60 milionů obyvatel ovládaných Římem. Římská říše byla největším otrokářským státem. Poslušnost otroků byla udržována hromadným používáním zvěřského způsobu popravky ukřižováním. Jím byl popraven i idealistický kazatel lásky k bližním a zastánce chudých Ježíš. Na rozdíl od antického Řecka, kde amfiteátry sloužily divadlu, byly v Římě stavěny arény, z nichž největší římské Koloseum pro 50 tisíc diváků, v nichž jako zábava lidu byly zabíjeny tisíce zvířat a otroků – gladiátorů.

Karel zvaný Veliký, jehož stát zahrnoval Německo, Francii a severní Itálii, byl vrahem vlastních příbuzných, tisíců pohanských Sasů a hlavně Pobaltských Slovanů, organizátorem protislovanského tažení „Drang nach Osten“, trvajícího následujících tisíc let a vyvrcholivšího hrůznou druhou světovou válkou.

Západní římská církev se poskvnila násilným šířením křesťanství, křížáckými válkami a in-

kvizicí, zodpovědnou za upalování kacířů a žen obviněných z čarodějnictví. Nesmírnými zločiny bylo novověké vyvražďování milionů obyvatel kolonií západoevropskými kolonizátory, Indiánů v Americe a afrických černochů během 250 let trvajícího honu na otroky a jejich dopravy do Ameriky v podmínkách, které přežil jen každý desátý otrok.

To vše lze sotva považovat za evropskou civilizaci, ale za věčnou hanbu západní Evropy. Vy-

razně se od zločinů Západu odlišuje slovanská civilizace. Slované nedobývali cizí země, ale hrdinně bránili svou zemi proti útočníkům. Po celý středověk odráželi útoky z Asie, chráníce celou Evropu za cenu zpomalení vlastního hmotného pokroku.

Od počátku bylo slovanské společenství pevně spjato s přírodou. Neznalo otrokářství. Zájmy společenství měly přednost před zájmy jednotlivců. Závažná rozhodnutí řešili společným jednáním, svá knížata volili a schvalovali hlasováním. Tyto demokratické zásady odedávna ovlivňovaly jednání Slovanů.

Proto nikoliv stará románská a germánská rozpínavost, ale lidskost, která provází historii Slovanů a působí dodnes, může být považována za podstatnou pro evropskou civilizaci. Nezpochybnitelný je význam vítězství Sovětského svazu nad nelidským německým nacismem. Příkladem je i neotřesitelné vlastenectví ruského národa.

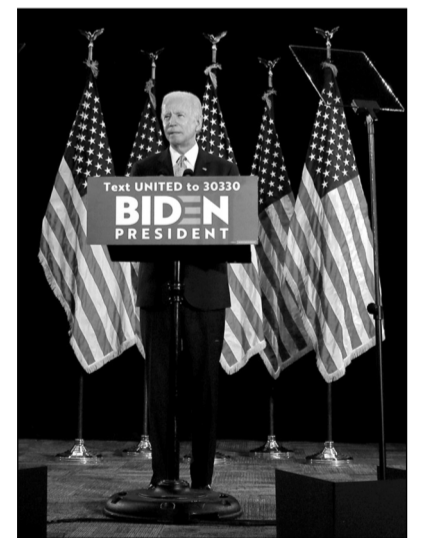
Do budoucnosti neudržitelné hospodářské a mravní rozpory globálního kapitalismu, v němž 1 % nejbohatších kapitalistů vlastní více než představuje majetek zbývajícího lidstva, je možno řešit jen hlubokou změnou společnosti. Nadějí by mohla být teorie slovanského socializmu Ivana Sergejeviče Kostjana, poučená nedostatky prvního pokusu o spravedlivou rozvinutou společnost. Tato teorie byla uvedena v minulých číslech Slovanské vzájemnosti. Budoucnost patří slovanskému mravnímu dědictví. JAN MINÁŘ

Karel Veliký, vrah příbuzných a Polabských Slovanů
FOTO z knihy Denisy Kozlové „Karel Veliký – franský král, bavorský vévoda, římský císař“

Joe Biden potvrzen prezidentem USA

Vítězství demokratického kandidáta v loňských listopadových volbách Joe Bidena s konečnou platností 8. ledna potvrdil Kongres USA. Stalo se tak za dramatických událostí, kdy násilně vtrhli ultras příznivci dosluhujícího republikánského prezidenta Donalda Trumpa do budovy Kapitolu ve Washingtonu. Přerušili tím společnou schůzi obou parlamentních komor. Biden získal 306 hlasů, Trump dostal 232 hlasy. Kongres tak odstranil poslední formální překážku před Bidenovou inaugurací 20. ledna na prezidentský úřad. Vzdorujícímu Trumpovi, neuznávajícímu výhru svého protivníka ve volebním klání, nezbylo nic jiného, než že mu slíbil pokojné předání moci a úřadu hlavy státu v Bílém domě. V době obléhání Kapitolu při střetech s policií zemřelo pět lidí. Byli i zranění.

Jak zvrácená je pyšně světu proklamovaná americká demokracie, se tady ukázalo v extremisticky odporne nahotě. D. Trump prohlásil, že se nezúčastní inaugurace svého nástupce J. Bidena. (ČTK, jel)

Velká Británie zmírnila sankce proti Krymu!

A to od 1. ledna 2021. Uvádí se to v licenci, zveřejněné 6. ledna na internetových stránkách britské vlády. Kapitánům britských plavidel bylo umožněno provádět tranzitní platby za průchod Kerčským průlivem. Mohou také platit za

služby krymských přístavů. Jedná se o služby, poskytované v Kerči, Jaltě a Evpatorii a v přístavních pobočkách „krymských národních přístavů“. Stalo se tak po oficiálním odchodu Velké Británie z Evropské unie.

Ženy poprvé řidičkami moskevského metra

Poprvé v dějinách moskevské podzemní dráhy vyjely 3. ledna na jednu z 12 linek vlaky, které řídily ženy. „První řidičky elektrických souprav v moderních dějinách začaly pracovat pro moskevské metro,“ oznámil podnik na sociální síti. Stalo se tak po nedávných změnách v předpisech, které vylučovaly ženy z některých profesí.

V moskevském podzemí jezdí vlaky už od roku 1935, ale až do-

sud je řídili výhradně muži, protože tato profese figurovala na vládním seznamu povolání považovaných za škodlivé pro zdraví žen. Předpis zakazující ženám řadu profesí vyvolával kritiku. Nová vyhláška ministerstva práce, která vstoupila v platnost na Nový rok, zredukovala počet povolání vyhrazených pro muže ze 456 na přibližně stovku. Argument, že řízení vlaků metra je nebezpečné, protože vyžaduje

dlouhé hodiny práce pod zemí, se stal terčem kritiky, vždyť metro nemá problém zaměstnávat ženy jako uklízečky, pokladní či pověřovat je dozorem nad eskalátory. Ženy tvoří více než třetinu z 62 000 zaměstnanců podzemky, která bývá označována za druhou nejvytíženější na světě po Tokiu. Řízení vlaků díky automatizaci „již není spojeno s těžkou fyzickou námahou“, vysvětlil dopravní podnik.

Už loni firma přijala 25 zájemkyň o profesi strojvedoucí, z nichž 12 uspělo v praktických a teoretických zkouškách po absolvování několikaměsíčního kursu. Zkoušky v režii místního drážního úřadu jsou stejné pro ženy a muže a dost

náročné. Všechny řidičky jezdí na jedné z celkem 12 linek moskevského metra, takzvané Filevské. To znamená, že se denně potkávají v jednom depu. Moskva jich má celkem patnáct. Podle některých pramenů má i stejně linek, když se počítají i takzvané poloviční, tedy ty, které neprocházejí pod celým městem, ale vznikly jako odbočky z hlavních tratí. Podzemka kvůli řidičkám zavedla novou uniformu, přičemž strojvedoucí si mohou vybrat, zda budou vlaky řídit v sukni, anebo v kalhotách, uvedl deník Komsomolskaja pravda.

Také ruské železnice oznámily, že v roce 2021 zaměstnají ženy v pozici strojvedoucí. Předchozí

seznam z roku 2000 vylučoval ženy z práce v hornictví a hutnictví, nesměly se ani stát řidičkami kamionů v dálkové dopravě, plavit se jako námořnice, opravovat auta v servisech, ani se kupříkladu věnovat výrobě dechových nástrojů.

Sovětský svaz zavedl seznam v roce 1974 s cílem ochránit bezpečí žen a jejich schopnost mateřství, která byla v socialistické společnosti považována za stěžejní. Úpravu soupisu provedl od té doby prezident Vladimir Putin krátce po svém nástupu do funkce v roce 2000. Dle moskevské radnice jsou řidičky metra odměňovány podle stejných tarifů jako jejich mužští kolegové. (ČTK)

Jaromíre, chybíš nám!

Ve smuteční obřadní síni v Bystřanech – Proseticích na Teplicku se rodina, přátelé a spolupracovníci loni 11. prosince naposledy rozloučili s politikem KSČM Jaromírem Kohlíčkem. Zemřel 6. prosince ve věku 67 let na zákeřnou nemoc. Strana v něm ztratila jednoho z nejschopnějších lidí, velice pracovitého a vzdělaného člověka, vlastence, ovládajícího několik světových jazyků.

Jaromír býval poslancem Evropského parlamentu a také členem Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, severočeským městským a krajským zastupitelem a rovněž předsedou OV KSČM v Teplicích. Měl mnoho přátel ve Spolkové republice Německo a velice dobře spolupracoval se stranou Die Linke ve vztahu s KSČM. Její představitelé z Braniborska a Saska napsali k Jaromírově skonu kondolenci, v níž vzdali poctu „člověku, který zanechal stopy v našich srdcích a myslích. Ztrácíme v něm angažovaného bojovníka za mír a antifašismus... s našimi českými přáteli a soudruhy truchlíme, neboť jako opravdový internacionalista a politický mluvčí Evropské levice usiloval o jednotu levice.“

Měl jsem tu čest, že mě Jaromír Kohlíček jako redaktora Haló no-

vin vzal několikrát s sebou do Saska, kde v Budyšině se scházel s poslancem saského sněmu Heiko Koslem, Lužickým Srbem. Oba mužně hájili práva Lužických Srbů, této národnostní menšiny, „utápěné“ v moři německé většiny. Srdnatě bojovali za zachování škol s výukou srbského jazyka například v Chrošticích a dalších místech Horní Lužice, za zachování a rozvíjení kulturního dědictví tohoto nejmenšího slovanského národa, jeho unikátní řeči. Heiko s Jaromírem se též snažili bránit zánik lužickosrbických obcí, kde byla plánována povrchová těžba hnědého uhlí.

A když jsem se s Jaromírem a jím řízeným autem vracel ze Saska domů do Čech přes Krušné hory, poslanec mi ještě během jízdy poskytoval zajímavé rozhovory a fakta o Lužických Srbech, o tragédii zániku Pobaltských Slovanů: Jaromír Kohlíček byl také velkým příznivcem myšlenky slovanské vzájemnosti, což potvrdil i na besedě s vlastenci ze Slovanského výboru České republiky. Skvěle se vyznal v historii Lužických Srbů, snažil se přispět k šťastnější budoucnosti jejich dalších pokolení.

Jaromíre, chybíš nám! Čest Tvoji památce.

JAN JELÍNEK

Odešel nejlepší starosta jakého Rožmitál měl...

Tato slova jako vyznamenání napsala paní Nováková na kondolenční listinu Městského úřadu v Rožmitále pod Třemšínem ke skonu starosty tohoto města ing. Josefa Vondráška. Zemřel loni 29. prosince ve věku 70 let. Poslední rozloučení s ním se konalo jen v úzkém rodinném kruhu.

Jako bezpartijní politik býval J. Vondrášek v letech 2004 až 2017 poslancem za KSČM v Parlamentu ČR, zastupitelem Středočeského kraje (2004 – 2012) a starostou města Rožmitál pod Třemšínem od roku 1998 až do své smrti na sklonku roku 2020. Získal si úctu a sympatie místních hasičů, Klubu českého pohraničí a Levicových klubů žen, s nimiž obětavě spolupracoval. A rovněž za pomoc Společnosti česko-ruského přátelství na Příbramsku při rozvíjení družebních styků mladých lidí z České republiky s mládeží z oblasti Nižního Novgorodu v Ruské federaci, kdy se již řadu let organizují na Příbramsku letní tábory se sportovními a kulturními programy a výukou ruského jazyka.

Životní dílo výrazné osobnosti J. Vondráška ocenilo mnoho dalších občanů na kondolenční listině. Zdeněk Wetter, starosta Kunštátu za sebe i občany napsal:

„Josífku, byl jsi nejen kolegou, byl jsi mi rádcem, kamarádem, byl jsi takovým starším hodným bráškou. Při rozhodování jsem si často říkal, jak by jsi se asi zachoval ty a budu to dělat i nadále. S pokorou a úctou se skláním před tvým životem naplněným hlavně prací pro druhé. Nezapomenu.“

Jiřina Fialová: „Pepo, byl jsi můj kamarád a nikdy na Tebe nezapomenu.“

Ing. František Kulovaný s rodinou a Ing. Božena Kosatíková: „Tvé zásluhy o Rožmitálsko jsou obrovské a nesmazatelné. Pro své nástupce jsi svůj práci pro město a veřejnost nasadil vysokou lafku, kterou se bude jen velmi těžko překonávat. Stejně tak i Tvé lidské a vysoce morální kvality.“

Jaroslava Nassová: „Za Vás město Rožmitál pod Třemšínem jen vzkvétalo. Děkuji za vše, co jste pro náš rybářský kroužek v Rožmitále udělal. Budete nám moc chybět. Za vše velké díky.“
Občan Aleš Haluska: „Člověk bývá nahraditelný, ovšem v tomto případě si tím nejsem zcela jist. V každém koutě našeho města i přilehlé osadě bude mít svou navždy nesmazatelnou stopu. Děkuji za přátelství, které jsem mohl prožít po jeho boku.“

Marcela Sladká: „Miloval lidi, rád se s nimi scházel povídat. Byl pohlcený prací a i když se město ukládalo ke spánku, jeho dvě okna na radnici svítila. Máme luxusně vybavené školy, sportoviště, opravené silnice, chodníky, a on přesto stále vymýšlel jako město vylepšit a říkával: ‚Aby se tady lidem dobře žilo.‘ Odešel vzácný člověk s velkým srdcem.“

Magda Šebková: „Vážený pane starosto, bylo mi ctí pracovat pod Vaším vedením a díky tomu moci poznat člověka s otevřeným srdcem a ochotou pomoci. Člověka s nadhledem a schopností se z věci nehrouřit. Člověka skromného, který nevyhledával okázalost, ale

Josef Vondrášek, bývalý starosta Rožmitálu pod Třemšínem

budil přirozený respekt svojí autoritou. Stejně tak jsem pyšná na to, v jakém krásném městě žijeme, o což jste se vy svou pracovitostí a rozhledem v ekonomické oblasti zásadně zasloužil. Práci a našemu městu jste podřídil svůj život. Kéž ten, kdo přijde po Vás, ctí odkaz Vaší práce a myšlenek po dlouhá léta a naváže na ně. Ale vůbec si to v tuto chvíli neumím představit. Nikdy to už nebude stejné. Váš stůl zůstal plný, tužka jen na chvíli položená, ryby plavou dál... Nejde mi pořád uvěřit, pochopit. Je mi smutno. Jiříku, Tvůj táta byl skvělej chlap a jsem šťastná, že mohl alespoň pár intenzivních měsíců prožít s vaším chlapečkem a že Ty i on poneseš dál jeho odkaz. Byl s vámi moc šťastný a měl z vás všech radost. Navždycky na něj budu vzpomínat s pokorou a úctou. Stejně tak rožmitálští skauti, které mnohokrát podržel v nelehkých situacích!“

JAN JELÍNEK

Jaromír Kohlíček (stojící vlevo) v diskusi na jednom z mezinárodních setkání (eurokempů) v ČR. FOTO – Haló noviny

Kolář se chvástal v Metru

Noviny Metro uspořádaly Anketu mezi starosty pražských obvodů a zeptaly se jich, co chystají v roce 2021, co se jejich městské části loni povedlo a na co jsou nejvíce hrdí? V anketě publikované v Metru 5. ledna se nechal slyšet také starosta Prahy 6 pan Ondřej Kolář.

Tento obrazoborec se hnusně chvástal, že za velký úspěch také považuje odstranění sochy maršála Sovětského svazu Ivana Štěpanoviče Koněva z náměstí Interbrigády „díky čemuž jsme toto místo osvobodili od relikvů minulosti

a připravili ho na další rozvoj. A co se týká náměstí Interbrigády, těším se na návrhy řešení tohoto místa v rámci soutěže, kterou chceme vypsat“. Jak vidno, Kolář, opojený ohybným činem, se proklatě zvěčnil do historie se svými kumpány. Náměstí Interbrigády neosvobodili od relikvů minulosti, jak tvrdí. Naopak sami se stali otroky svých zvrácených představ a politováníhodnými hlupáky, jimž je naprosto cizí pravda dějin o osvobození Prahy rudoarmějci.

JAN JELÍNEK

Kauza Slovanská epopej

Obvodní soud pro Prahu 1 rozhodl ve věci určení vlastnictví cyklu obrazů Slovanská epopej. Dle soudu není vlastníkem hlavní město. Rozsudek není pravomocný, město se proti němu odvolá. Soud vyhověl žalobě příbuzného slavného malíře Alfonze Muchy Johnovi Muchovi ve věci určení vlastnictví cyklu těchto obrazů. „Vzhledem k tomu, že žádná síň dohoda vystavěna nebyla, tak podmínka (Alfonse Muchy, pozn. red.) nebyla splněna a darování se stalo neúčinným,“ konstatovala

soudkyně Marie Tvrđková. Dle jejích slov nemohla Praha obrazy ani takzvaně „vydržet“. Uvádí se, že pokud bude toto rozhodnutí potvrzeno odvolacím soudem, obrazy automaticky Johnovi Muchovi nepřipadnou. Jak uvedl jeho právník František Vyskočil, bude nutné otevřít dědické řízení, kde by figurovali jako dědicové nejen jeho klient John Mucha, ale i jeho nevlastní sestra Jarmila Mucha Pločková. Druhá zmíněná dříve řekla, že s žalobou nesouhlasí. Pokud jde o samotný soud, pak

zmiňme, že žalobou se začal zabývat již v lednu roku 2017. Tenkrát ji však zamítl a rozhodnutí potvrdil i odvolací senát. Změna nastala v květnu předloni, kdy všechny rozsudky byly Nejvyšším soudem zrušeny. Poté se začala žaloba řešit o půl roku později. Slovanská epopej je cyklus 20 velkoformátových obrazů, kterým malíř Alfons Mucha shrnul dějiny slovanských národů. Vznikal v letech 1912 – 1926, a to v ateliéru na zámku Zbiroh na zakázku od Charlese R. Crana. sputniknews.com

Budovat českou politiku na antiruské notě je hloupé!

„Pro dnešní Česko je jen jediná cesta ze současného marasmu. Cesta navázání zpřetrhaných vztahů s Ruskem – vztahů, které náš národ sám o sobě nikdy nezpřetrhal, zpřetrhali ho nepřátelé Čechů, dočasně vládnoucí na politických trůnech. Naším zhlouplým mladším generacím je třeba připomenout, že od Mnichova Čechům prakticky nikdy nikdo nepomohl -

jen právě Rusové, jen Rusové nás zachránili před hitlerovskou genocidou a dnešní antirusští pitomci ani nechtějí vědět, že za své holé životy vděčí právě Rusům a jejich dnes tak Evropou nenáviděnému J. V. Stalinovi.

Je nutno připomenout, že nevděčných západních Slovanů se vždy zastali jen Rusové – a ne zkorumpovaný Západ, který zná

jen své vlastní zájmy. Zná Rusko a Rusy z vlastní zkušenosti, na rozdíl od různých kritiků jsem je navštívil od Moskvy a Petrohradu až po Bajkal. Rusové to byli, kteří se zastali pronásledovaných Srbů, když bylo nejhůře. Ruští výsádkáři zachránili Přištinu před útoky rasistů na Srby. Ostatně ti evropské politici, kterým zbyl mozek, se dnes snaží o nanejvýše přátelské

vztahy s obrozeným Ruskem. S výjimkou našeho prezidenta, toto řadě našich takzvaných politiků stále ještě nedochází. Budovat českou politiku na antiruské notě je nejen hloupé, ale i sebezáhubné a zločinné. Ne snad pro lokaje zahraničních centrál, ale pro samotný český národ. A pro ty lokaje pak později též! Rusové představují jedinou záruku přežití západoslovanských a jihoslovanských národů v nových kotlích, které jim chystá jak unie, tak pangermani. Amerika je daleko a nemusí se jí

vždy zdařit ochraňovat malé národy. Rusové však nikdy nezapomněli na to, že mají své slovanské bratry na hranicích Západu. Nenechme je urážet, nenechme je pomlouvat. Chraňme památníky ruských osvoboditelů z pětáctýřicátého a nenecháme je chátrat a napatat fašisty.

Vězme, že antirusismus má jen jedno synonymum – je to fašismus.“

Závěr článku „Pryč s antirusismem z české politiky“.

JIRÍ JAROŠ NICKELLI

Pobouření kvůli Leninovu mauzoleu

Svaz architektů Ruska se loni v září rozhodl zrušit celostátní soutěž na nové využití mauzolea na Rudém náměstí v centru Moskvy, kde spočívá tělo vůdce bolševické revoluce Vladimira Iljiče Lenina. Oznámil to šéf tamního svazu Nikolaj Šumakov. „Rozhodli jsme se soutěž ukončit, neboť příliv záporných ohlasů a vůbec nadávek byl tak velký, jako kdybychom chtěli mauzoleum srovnat se zemí. Už se mi protivilo vysvětlovat a hájit se.“ citoval Šumakova server Newsru.com.

Soutěž byla podle něj vedena myšlenkou zachování mauzolea a konala se jen pro případ, že Leninovo tělo bude pochováno. „Za našeho života se tak ale nestane. Už dávno jsem se s tak záporným ohlaseš nesetkal,“ dodal Šumakov.

Cílem soutěže bylo získat co nejvíce nápadů ohledně nového využití mauzolea, nejspíše jako pobočky muzea architektury, která by veřejnost seznamovala s projektováním a stavbou všech tří verzí mauzolea – z překližky, dřeva a mramoru – jako architektonického skvostu 20. století. Svaz

ujišťoval, že nejednal na politickou objednávku, i přesto vůdce ruských komunistů Gennadij Zjuganov soutěž zavrhl jako provokaci.

Nezávislé sociologické středisko Levada zveřejnilo výsledky průzkumu, podle něhož byla tehdy ruská veřejnost v názoru na další Leninův osud rozdělena do dvou stejně velkých táborů. Jedenačtyřicet procent dotázaných Rusů by Lenina pohřbilo, stejné procento ale žádalo, aby mumifikované tělo nadále setrvalo v mauzoleu na Rudém náměstí. ČTK

Není válka jako válka

Ruský ekonom Michail Deljagin označil rok 2020 začátkem rozkladu západního světa bez války. Dle něj bude globální přeformátování pokračovat i letos. Expert připomněl slova slavného amerického ekonomy, laureáta Nobelovy ceny Paula Krugmana, že pro ekonomiku USA je nutné vytvořit něco jako „Druhou světovou válku“. V roce 2011 byla tato slova považována za zajímavý teoretický pohled, ale o devět let později Krugmanova slova získala praktické ztělesnění v podobě pandemie. Deljagin uvedl, že na pozadí koronavirové krize se obvyklý svět a tradiční ekonomiky rozpadají a obsah zpravodajství začíná připomínat fantastické katastrofické filmy. Ekonom se domnívá, že je to začátek velkého procesu, během něhož západní civilizace bude přeformátována. „Je to způsob, jak zničit tradiční způsob organizace lidského života, od rodiny až po stát a korporace. Aby lidé byli stejně chudí a rovnocenní a přivedení pod jednotnou kontro-

Ilustrační snímek: stánek s novinami Slovácká vzájemnost a Národní osvobození na pražském Výstavišti u Křižkovy fontány o 1. máji 2018. FOTO – Eva Holečková

lu sociálních platform. Rok 2021 bude pokračováním přeformátování světa a rozpadu ekonomických vazeb v něm,“ řekl Deljagin.

Expert v příštím roce předpovídá růst napětí na světových trzích

a v politických systémech. Za hlavní problém roku 2021 považuje Deljagin nerovnováhu mezi klesajícím objemem spotřebitelského trhu a rostoucím počtem obyvatel. Hlavním úkolem většiny vlád bude podpora a udržování občanů v mezích zákona, uvedl ekonom v pořadu televizního kanálu „Den“.

Vojský expert Jakov Kedmi, bývalý šéf izraelské rozvědky „Nativ“ sdělil tiskovému středisku „Patriot“, že Rusko v minulém roce odvrátilo pravděpodobnost globálního konfliktu posílením své vojenské síly nad USA. Dle něj se pravděpodobnost velké války snížila i přes zesílení agresivní retoriky Spojených států a jejich spojenců. Důvodem je upevnění převahy Ruska nad USA a kolektivním Západem ve vojensko-strategickém plánu. (mhav)

Cichanouská rozčarována šéfy Evropy

Vůdkyně protilukašenkovské opozice Svjatlana Cichanouská převzala loni v prosinci v Evropském parlamentu v Bruselu Sacharovovou cenu za svobodu myšlení. Ještě před tím v rozhovoru pro list The New York sršela zlobou na evropské politiky kvůli jejich nečinnosti ve vztahu k dění v Bělorusku.

„Když jsem byla jen běžnou občankou, myslela jsem, že Evropa je tak blízko a tak velká, a její šéfové tak mocní, že by určitě zasáhli, nemohli by nečinně přihlížet. Teď vidím, že kromě vyjádření znepokojení, solidarity, toho ve skutečnosti příliš udělat nemohou.“ Příprava ekonomických sankcí podle ní trvá moc dlouho, „evropské lídři jsou velmi opatrní, pořád se ohlížejí na Rusko. To vše

je pro nás velmi bolestivé“, nařkala Cichanouská.

O vypjaté situaci v Bělorusku Cichanouská v Berlíně jednala s předsedou Německého spolkového sněmu Wolfgangem Schäublem. Přijal ji i prezident Frank-Walter Steinmeier. „Slyšíme mnoho slov podpory, ale potřebujeme činy. Chci Německo vybídnout, aby za Bělorusko přijalo více odpovědnosti. Jakmile tak Berlín učiní, přidají se i ostatní unijní země,“ řekla Cichanouská magazínu Der Spiegel.

Kdy té bláhové paní jednou zableskne v hlavě, že toho nemůže tolik očekávat od EU? Spletla se, je pouhou figurkou na plechářské šachovnici západních šifřů. Běloruská prokuratura trestně stíhá S. Cichanouskou a několik dal-

ších členů koordinační rady. Jsou obviněni z organizace a řízení extremistické skupiny.

Švýcarsko zmrazilo finanční majetek běloruského prezidenta Alexandra Lukašenka. On a jeho syn Viktor a dalších 13 lidí mají také zakázáno od švýcarské vlády vstoupit do země nebo jí projíždět. Zákaz vstupu se vztahuje i na další běloruské politiky. V Minsku a dalších běloruských městech 10. ledna demonstrovali proti Lukašenkovi. Ten opět přislíbil návrh nové ústavy do konce tohoto roku, o němž rozhodnou Bělorusové v referendu. V Minsku a Grodnu též proběhly mítinky na podporu příslušníků pohotovostních pořádkových jednotek OMON před „nástupem do služby“. (ČTK, jel)

V předminulém roce v naší metropoli na Vitavě se konala slavnost Slovácká Praha 2018. Při této příležitosti předal předseda SV ČR Jan Minář ruskému předsedovi Mezinárodní slovanské rady Sergeji Baburinovi (uprostřed) medaili SV ČR. ILLUSTRACNÍ FOTO – Eva Holečková

Milion rublů za pomluvu

Ruský prezident Vladimir Putin koncem roku 2020 podepsal řadu legislativních iniciativ. Konkrétně opatření proti cenzuře ruských médií ze strany zahraničních sociálních internetových platform. Jednalo se o Youtube, Facebook, Instagram a Twitter.

Další zákon reguluje činnost fyzických osob a organizací uznávaných Ministerstvem zahraničních věcí RF zahraničními agenty v Rusku. Tedy ty, kteří se zabývají politickou činností a jsou financovány ze zahraničí. Musí pravidelně referovat o své činnosti, o svých výdajích, a také zřetelně uvést svůj status „zahraničního agenta“. Tyto osoby nemohou zastávat pozice ve státní správě a mít přístup ke státnímu tajemství.

Těž byl podepsán zákon, umožňující ruské vládě za určitých podmínek zavést regulaci cen sociálně významných potravin. Již dříve měl kabinet takovou pravomoc,

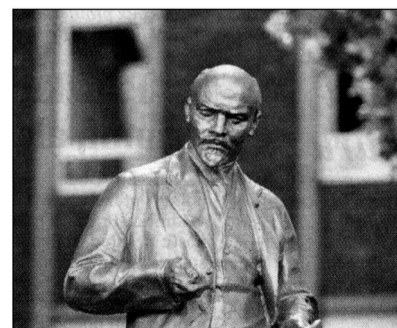
ale pouze v případě, že náklady na tyto produkty se zvýšily o 300 nebo více procent během 30 dnů. Dále V. Putin podepsal zákon o zavedení trestní odpovědnosti za šíření pomluvy v informačním prostoru (internet, média, veřejná vystoupení). Postihem může být pokuta až milion rublů nebo povinná práce (až 240 hodin), nucená práce (až dva roky), zatčení (do dvou měsíců), nebo trest odnětí svobody (do dvou let). Osobám, které šíří pomluvu díky svému služebnímu postavení, hrozí až tři roky vězení. Falešnému tvrzení, že osoba trpí onemocněním, které představuje nebezpečí pro ostatní, hrozí odnětí svobody až na čtyři roky. Nepravdivé obvinění ze spáchání závažného nebo zvláště závažného zločinu znásilnění by znamenalo až pět let vězení. Myslím, že stejné zákony by většina občanů České republiky také uvítala.

MIROSLAV HAVLÍK

Německo odhalilo Leninovu sochu

V západoněmeckém Gelsenkirchenu stojí od června 2019 socha Vladimira Iljiče Lenina, kterou ve městě nechala instalovat levicová Marxisticko-leninská strana Německa (MLPD).

Dílo sochaře Vladimíra Kýna, vysoké 2,15 metru a vážící 2,5 tuny, strana podle svých slov koupila od rakouského obchodníka a původně stálo v letech 1957 až 1990 na dvoře strojírenské firmy v českých Hořovicích. Radnice v Gelsenkirchenu se pokoušela instalaci pomníku zabránit, avšak zákaz nakonec zvrátil správní soud v Münsteru s tím, že socha bude umístěna na pozemku vlastněném MLPD, která vznikla v roce 1982. Prosazuje zavedení dikta-

Lenina v českých Hořovicích nechtěli. Ažyl našel v německém Gelsenkirchenu FOTO – ČTK/DPA

tury proletariátu a nastolení beztržidní společnosti. Sleduje ji německá kontrarozvědka.

(DPA, ČTK)

Stranu 3 připravil a redigoval Jan Jelínek

Neušlo nám

■ Rusko uznalo Bidena

Ruský prezident Vladimir Putin loni 15. prosince pogrataloval příštím americkému prezidentovi Joe Bidenovi k vítězství v listopadových volbách. Učinil tak poté, co Bidenovu výhru v klání o Bílý dům potvrdil sbor volitelů. Moskva se původně nepřidala k většině světových státníků, kteří Bidenovi gratulovali už v listopadu, ale vyčkávala na oficiální výsledek.

Putin poslal telegram, v němž „popřál zvolenému prezidentovi mnoho úspěchů a vyjádřil víru, že Rusko a USA, které nesou zvláštní zodpovědnost za globální bezpečnost a stabilitu, mohou – navzdory rozporům – reálně přispět k řešení mnohých problémů a výzev, se kterými nyní svět bojuje.“ citovala agentura Interfax z tiskové zprávy ruského prezidentského úřadu. „Ze své strany jsem připraven ke spolupráci a kontaktům s Vámi,“ uvedl Putin. TASS

■ Úspěšný start rakety

Zkušebně odstartovala těžká nosná raketa Angara-A5 s maketou užitečného zatížení z kosmodromu Pleseck v Archangelské oblasti, sdělil odbor informací a hromadné komunikace ruského ministerstva obrany. Angara je typ ruských nosných raket od lehké až po těžkou třídu. Nový typ používá ekologické palivové komponenty. Zatím byly uskutečněny pouze dva starty, oba z kosmodromu Pleseck: lehká Angara-1.2PP byla vypuštěna v červenci 2014, první start těžké

ké Angary proběhl 23. prosince 2014, současně byla na oběžnou dráhu vypuštěna maketa užitečné zátěže o hmotnosti dvou tun. Roskosmos se chystá vydat přes 20 miliard rublů na vytvoření kyslíkovodíkového horního stupně těžké třídy, což výrazně zvýší nosnost rakety Angara. sputniknews.com

■ Výstava o genocidě

Židovské muzeum a Centrum tolerance otevřely koncem ledna v Moskvě výstavu, věnovanou genocidě národů SSSR během 2. světové války. Vědeckým partnerem projektu je Ruská vojensko-historická společnost. Její předseda Vladimir Medinskij a ředitel Služby vnější rozvědky, předseda Ruské historické společnosti Sergej Naryškin dále představili plán na vytvoření Memoriálního komplexu připomínajícího oběti z řad civilních obyvatel Sovětského svazu, které podlehlí nenávisti a genocidě ze strany nacistických útočníků. Základní kámen na místě budoucího památníku bude instalován 22. června 2021 k 80. výročí začátku 2. světové války. Pamětní komplex se bude nacházet ve Smolenské oblasti. rvio.histf.ru

Navalnyj využívá podpory tajných služeb USA

Ruský prezident Vladimir Putin loni 2. prosince uspořádal tradiční několikahodinovou tiskovou konferenci. Kvůli pandemii se poprvé uskutečnila on-line. Otázky se vždy týkají hlavně domácí politiky, ekonomiky, sociálních problémů a zahraniční politiky.

Dotazy mohli prezidentovi zaslat i ruští občané, protože kvůli pandemii odpadla tradiční Putina debata s národem v přímém přenosu. Osmadesátiletý státník na otázky ruských a zahraničních novinářů i občanů odpovídal ze své rezidence u Moskvy, kde je chráněn před nákazou a kterou v posledních měsících opouštěl jen vzácně. Mluví Kremlu Dmitrij Peskov zdůraznil, že ruský prezident je zdravý a v dobré kondici.

Na otázku o své další kandidatuře na prezidenta Putin odpověděl, že se ještě nerozhodl, zda bude při příštích prezidentských volbách v roce 2024 na funkci hlavy státu kandidovat. Novou kandidaturu mu umožnily letos schválené změ-

ny v ústavě Ruské federace. Hlava Ruska se vyjádřila i k volbě prezidenta USA. Doufá, že zvolení Joe Bidena pomůže řešit problémy v rusko-amerických vztazích, že Biden se svými značnými zkušenostmi rozumí problémům ve vztazích s Ruskem a že se zapojí do jejich řešení. Vyloučil přitom, že by ruští hackeři do prezidentských voleb v USA zasahovali. Rovněž odmítl, že by před čtyřmi roky hackeři pomohli do Bílého domu prezidentovi Donaldu Trumpovi.

Padaly i otázky na téma koronaviru. Prezident se proti němu nechá očkovat, ale na doporučení specialistů až „ve vhodné chvíli“. Je přesvědčen o nutnosti všeobecné vakcinace. V největší zemi světa úřady zatím schválily dvě ruské vakcíny: Sputnik V a EpiVakKorona. K výrobě se také připravuje třetí.

Putin také prohlásil, že kritik Kremlu Alexej Navalnyj využívá podpory amerických tajných služeb, ale to neznamená, že je ho

Ruský prezident Vladimir Putin odpovídá na otázky na výroční tiskové konferenci. FOTO ČTK/AP

třeba trávit... Pro Rusko není Navalnyj dle prezidenta významný, aby se na něj zaměřilo. "Tento pacient berlínské kliniky využívá v daném případě podpory zvláštních služeb USA. Pokud je to tak, pak je to zajímavé, protože by ho

zvláštní služby samozřejmě měly sledovat. Ale to vůbec neznamená, že je ho třeba otrávit, kdo ho potřebuje?" řekl s úsměškem Putin. Kdyby někdo chtěl Navalného otrávit, pak by to asi dovedl do konce, doplnil. (ČTK)

Rodí se následník raketoplánu Buran

Ruská kosmická agentura Roskosmos zahájila práce na vývoji kosmické lodě, která se má stát pokračovatelkou raketoplánu Buran. Oznámil to šéf Roskosmosu Dmitrij Rogozin ve vysílání rozhlasové stanice, kterou provozuje list Komsomolskaja pravda.

„Úspěšně jsme uskutečnili let v bezpilotním režimu, Buran úspěšně přistál na letišti v Bajkonuru. Program byl ukončen. Když hovoříme o lodí, která by byla určena pro použití na nízkých dráhách, pak se bude třeba orientovat na vývoj pilotovaného opakovaně použitelného stroje,“ prohlásil Rogozin. Projekt práce už začaly a nepovažuje je za časově náročné, existuje dokumentace, dle níž byl Buran postaven. „Naši předkové předstihli svou dobu.“

První, co odborníky po Rogozinově prohlášení napadlo, bylo možné využití nového Buranu při opravě vojenských i civilních družic. Když se družice porouchá, je dnes ztracena. Bloudí vesmírem, dokud neshoří v atmosféře. To je drahé. Drahé jsou i jednorázové starty nosných raket. To může být další aspekt nového projektu – zlevnit kosmické výpravy. Dle některých expertů může být projekt i ziskový, pokud se nový Buran využije také ke kosmické turistice.

Nabízí se i souvislosti s průmyslovou výrobou moderních materi-

Šéf Roskosmosu Dmitrij Rogozin. Foto Wikipedia.org

álů, upozornil bývalý šéf sdružení podniků zabývajících se uhlíkovými vlákny Vladimir Sosedov. Odbornému časopisu Vojensko-průmyslový kurýr řekl, že Buran byl ve své době na špici technologie, ovšem současné Rusko nic podobného nemá. Přitom jeho technologická výhoda spočívala ve využití uhlíkových vláken, což je i současný trend při vývoji kosmických zařízení a vojenských raket. Dle výroby uhlíkových vláken se dle Sosedova určuje technologická vyspělost států. „Naše továrna v Eklabugu má projektovanou kapacitu 1000 tun vlákna ročně, ale vyrábí se jen 300 tun.“ Vlákno má zatím použití jen ve vojenském průmyslu, kde si Rusko drží světovou úroveň a dle prezidenta Vladimira Putina disponuje dvěma zbraněmi, které nemá nikdo jiný

na světě. Stále se však nedaří vyřešit letitý problém – propojit vojenský a civilní průmysl. Zatímco vojenský zůstává na špičce, civilní se pohybuje daleko za technologicky vedoucími zeměmi.

Uhlíková vlákna slouží jako jeden příklad. Stroje americké firmy Boeing tvoří z poloviny kompozitní materiály, kde mají uhlíková vlákna lví podíl, ruské stroje, a to i vojenské, dosáhly jen třetinového podílu. Prý i jedna ze dvou Putino-

vých zbraní, superzvukový Avangard, nemá tepelný štít z uhlíkových vláken, ale z titanu. Přitom Buran už měl spolehlivé tepelné destičky, které stroj chránily před přehřátím při přistání, z uhlíkových vláken. Vydřely teplotu 1260 stupňů Celsia a plně se osvědčily. Z 37 500 destiček se během letu ztratilo pět, poškozena byla asi stovka. Tato zkušenost byla zapomenuta, dle Sosedova je nejvyšší čas ji opráší a modernizovat.

Severní cesta láme rekordy

Analýza Centra arktické logistiky (CHNL) při norské Severní univerzitě ukázala, že v období od začátku roku do 9. prosince 2020 bylo Severní cestou podniknuto 62 průjezdů (za celý rok 73). Dle údajů CHNL vzrostl za loňský rok

počet plavidel využívajících tuto trasu na 331. Hnací silou jsou výrobci surovin především z Ruska, Číny a Kanady, kteří tudy posílají železnou rudu, ropu, zkapalněný zemní plyn a další paliva.

aftershock.news

Ruské právo má přednost

Prezident Vladimir Putin stvrdil svým podpisem balíček zákonů, které dávají ruské ústavě přednost před mezinárodním právem. Podle nových právních norem Rusko „nepřipouští pravidla mezinárodních dohod a jejich interpretace,

které odporují Ústavě Ruské federace“. Přijaté zákony by mohly ohrozit vymahatelnost rozhodnutí mezinárodních soudů, varovně a vztekle houkají západní sýčkové, kterým je suverénní rozhodnutí Ruska proti srsti. (AP, jel)

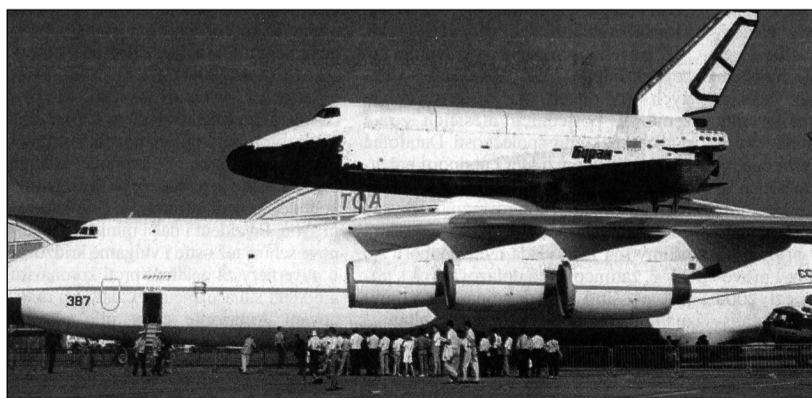
V Moldavsku vítězí ruština

Navzdory protestům prozápadní opozice moldavský parlament znovu schválil používání ruštiny v této bývalé sovětské republice. Příslušný zákon schválila sněmovna hlasy vládních socialistů. Opozice podle agentury Moldpres jednání bojkotovala.

V budoucnu mohou být úřady dle nového zákona povinny poskytovat dokumenty v překladu do ruštiny, upozornila DPA. Připomněla, že v zemi, která sousedí s Rumunskem, je úředním jazykem rumunština, dříve nazývaná moldavštinou. Ruština se používala i v minulosti, ale v roce 2018 příslušný zákon zavrhl Ústavní

soud. Dle nově přijatého zákona se při ústním či písemném styku s úřady, podniky a organizacemi v Moldavsku „používá státní jazyk anebo ruština jako jazyk sloužící ke styku mezi národnostmi podle výběru občana“. Moldavský parlament také přijetím příslušné novely povolil vysílání ruských televizí a rozhlasových stanic.

Moldavané si do čela státu nedávno zvolili proevropskou prezidentku Maiu Sanduovou, která po svém vítězství rusky oznámila, že chce bojovat proti silám snažícím se rozdělit zemi. V moldavském parlamentu má většinu strana proruského exprezidenta Igora Dodona. (ČTK)

Raketoplán Buran se představil na leteckém salónu v Paříži na sklonku 80. let minulého století, upevněný na sovětském letounu se 6 motory An-25 Mrija (Sen) navržený k přepravě Buranu. Mrija je největší letadlo na světě, které kdy bylo vyrobeno. FOTO – sk.m.wikipedia.org

Chorvatsko postihlo smrtící zemětřesení

Zemětřesení o síle 6,3 stupně zasáhlo Chorvatsko. Otřesy byly cítit i v okolních zemích včetně České republiky. Neštěstí si vyžádalo řadu životů a způsobilo velké materiální škody. ČR poslala Chorvatům první pomoc.

„Jsme s Chorvaty a jsme připraveni poslat pomoc“, řekl Andrej Babiš.

Podle chorvatských médií si neštěstí vyžádalo nejméně sedm obětí na životech a dvacet šest zraněných, z toho šest je pryč v kritickém stavu.

Nejvíce byla zemětřesením postižena menší města Petrinja a Sisak asi 40 kilometrů jižně od Záhřebu, jejichž historická centra se ocitla v troskách. Žije tam i česká menšina.

Podle reportáží chorvatské televize HRT bylo k nepoznání poškozeno zejména centrum Petrinje, odkud média hlásí mnoho zraněných a jednu oběť, již se stala dva-

náctiletá dívka. Usmrtil ji padající trám.

Ve vsi Majske Poljane, která je součástí města Glina, si otřesy podle webu Jutarnji list vyžádaly pět obětí. V troskách domu tam zahynula celá rodina. Také padla naděje ohledně osudu pětadesátiletého varhaníka ze vsi Žažina u Sisaku, kterého zemětřesení zastihlo v kostele. Zůstal pod troskami kostelní věže.

Otřesy hlásilo i široké okolí

Na pomoc s vyprošťováním osob zavalených v troskách zřícených domů se do Petrinje a Sisaku sjeli hasiči ze Záhřebu a dalších míst. Povolání byli také vojáci.

Otřesy byly patrné i v Záhřebu, kde lidé ve strachu vybíhali z budov. Mimo jiné je podle médií silně poškozená budova ministerstva obrany a z jedné z nemocnic hlavního města byly evakuovány děti a rovněž personál.

Po ničivém zemětřesení pokrývaly ulice Petrinje hromady troskek FOTO ČTK/AP

Podle chorvatského seizmologa Krešimira Kuka bylo zemětřesení, pokud jde o uvolněnou energii, třicetkrát silnější než březnové ničivé zemětřesení, škody byly odhadnuty v přepočtu na 146 miliard korun.

Záchvěvy spojené se zemětřesením byly citelné také v dalších ze-

mích. Podle americké geologické služby (USGS) byly otřesy cítit také na Slovensku, v Bosně, v Černé Hoře, Srbsku, Itálii, Německu, Maďarsku, Rakousku a Rumunsku. Ve Slovinsku byla podle agentury STA zastavena z preventivních důvodů jaderná elektrárna Krško.

Podle Geofyzikálního ústavu Akademie věd ČR důsledky zemětřesení zaznamenali i obyvatelé jižních Čech, Karlových Varů, Plzně či Prahy.

V pražské čtvrti Řepy zasahovali hasiči, protože obyvatelé tamního výškového domu volali, že po-citují chvění budovy.

„Bylo to cítit od 11. patra výše. Houpaly se lustry, trásl se vánoční stromček“, řekla reportérovi Novinek na místě jedna z nájemnic. Další uvedla, že se cítila, jako by byla na lodi. Celý dům zkontrolovala státička, která nenašla nic, co by narušilo statiku budovy. „Na místo jsme vyslali jednotku profesionálních hasičů a jednotku místních dobrovolných hasičů“, řekl mluvčí hasičů Martin Kavka.

Záběry ze zemětřesením postiženého Chorvatska nezůstaly lidem lhostejné. Pomoc přišla nejen z České republiky, ale i z mnoha dalších zemí.

PRÁVO 30. 12. 2020

Čína se podělí o vzorky měsíční horniny

Čína se podělí s dalšími zeměmi o data a vzorky měsíční horniny, které při své misi získala čínská vesmírná sonda Čchang-

e 5. Podle agentury Reuters to 17. 12. 2020 řekl zástupce šéfa čínské národní vesmírné agentury Wu Jen-chua. Sonda, kte-

rá se ve středu SEČ úspěšně vrátila na Zemi, dopravila vzorky z Měsíce poprvé od roku 1976.

„Čínská vláda v souladu s dohodami o mezinárodní spolupráci stanoví pravidla zacházení s měsíčními vzorky a daty. Jsme ochotni se podělit s příslušnými zeměmi a zahraničními vědci a některé vzorky jim můžeme předat jako dar“, řekl Wu na tiskové konferenci. Na dotaz ohledně sdílení vzorků s USA, jejichž vesmírný úřad má omezenou možnost spolupráce s Čínou, řekl, že americké restriktce jsou „nešťastné“. „Otázka spolupráce závisí na americké politice“, podotkl Wu.

Obrovský krok

Prezident ČLR Si Ťin-pching označil nejnovější čínskou měsíční misi za historický úspěch a obrovský krok kupředu pro vesmírný průmysl Číny. Vědcům poděkoval. Čeká se, že kapsle dopravila na Zemi asi dva kilogramy měsíční horniny. Vzorky sonda získala vrtáním do povrchu i sběrem přímo na něm. Mohou být o miliardy let mladší než ty, které přivezly dřívější mise organizované bývalým Sovětským svazem a USA. Vědci si od vzorků slibují, že poskytnou informace o vulkanických aktivitách a historii Měsíce i o jiných tělesech Sluneční soustavy.

Ruský soudní systém nejefektivnější v Evropě

Evropská komise pro efektivitu justice Rady Evropy uznala, že ruský soudní systém je technologicky vyspělý a nejméně finančně nákladný ve srovnání se soudy 47 západních států.

Takové závěry vznikly na základě rozsáhlé studie provedené Komisí. Jak odborníci vysvětlují, podobná analýza se provádí v Evropě jednou za dva roky. Podle studie ruské soudy pracují poměrně rychle. Lidé nemusejí dlouho čekat na rozhodnutí. Průměrná doba přezkumu občan-

ských záležitostí a hospodářských sporů v Rusku je 50 dní. V Evropě přitom podobné řízení trvá v průměru 233 dní. Pro informaci: v Německu je tato lhůta 220 dní, ve Francii 420 dní, v Itálii 527 dní. Odborníci zdůrazňují, že jmenované země včetně Ruska jsou představiteli jednoho právního modelu, a to římsko-německého. Evropská komise letos poprvé zkoumala efektivitu využití moderních technologií soudy. Ve všech ukazatelích získalo Rusko vysoké známky. rg.ru

Čínská vesmírná sonda po přistání na Zemi

Start čínské rakety, jež vynesla sondu
Zdroj: guancha.cn

Po půl roce opět cestují do Ruské federace

(Pokračování z čísla 249)

Je nutné sdělit, že je zde mnoho mořských lázní s dobrým klimatem. Pravda, Baltijské moře je chladnější než jižní moře, ale je vhodné zejména pro astmatiky, plicních onemocnění ale i ostatní nemoci. Vzpomínám, že v době socialismu se jezdilo k Baltu do NDR se stejným onemocněním. Nebylo by možno zvázat?

A nyní krátce k Baltijsku (administrativní centrum Baltijského městského okruhu). Je to malé půvabné městečko asi s 35 000 obyvateli, které z jedné části leží –

Baltijské moře které Baltijský průplav spojuje s Baltijským zálivem. Přes průplav se lodí dostanete na Baltijskou kosu, kde je rovněž pláž a ubytovací zařízení asi 30 km probíhá hranice s Polskem. Baltijsk, je nejzápadnějším místem Ruska, sídlí zde Baltijská flotila. Koncem července se v průplavu koná přehlídka Baltické flotily. Což doporučuji zhlédnout, je to úžasné.

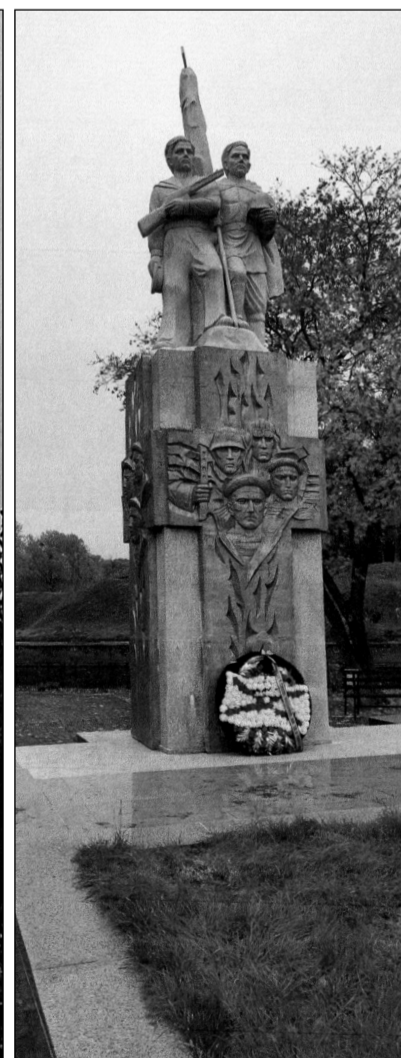
V Baltijsku jsou velmi srdeční lidé, kteří mají dobrý vztah k cizincům. Jak jsem se sám několikrát přesvědčil, když zjistí, že jste

z České republiky spíše z Československa jednání a chování je daleko upřímnější a přátelštější než u ostatních cizinců. Což je milé, když si uvědomují, jak naši politici vystupují nepřátelsky proti RF. Při tomto se nemohu zmínit o obdobném jednání většiny občanů Běloruska, kde toho času není jednoduchá situace, ale postupně se normalizuje ve prospěch Lukašenk a neprospěch George Sorose, hlavního iniciátora událostí v Bělorusku, podporovaných aktivně Polskem, Litvou žel i ČR.

JOSEF SPOLEK

Památník „Žena vítá námořníky“ – Baltijsk
FOTO Josef Spolek

Památník krasnoarmějcům – Baltijsk
FOTO Josef Spolek

Stranu 5 připravila a redigovala Nataša Weberová

Nová vláda Černé Hory

Černá Hora má novou vládu. Poprvé od roku 1991 ji sestavila opozice, která těsně vyhrála volby. Dosavadní hegemon, Demokratická strana socialistů, nesehnal žádného koaličního partnera, proto mohla dát vládu dohromady opozice.

Přítom je složená z různých sil, některé stojí programově i proti sobě. Je v ní zastoupen jak prosrbský a proruský politický proud, tak i liberální reformisté. Podle všeho je zřejmě sjednotilo silné přání zbvavit se po třech desetiletích socialistů a jejich vůdce Mila Djukanoviče, ovšem rozhodující roli sehrála Srbská pravoslavná církev, napsal ruský server Kommersant.

Novou vládu schválil parlament tři měsíce po volbách a po třídním bouřlivém jednání. Pro vládu hlasovalo 41 poslanců, což přesně odpovídá množství členů zákonodárného sboru, které opozice získala.

Unikátní kabinet

Podle serveru je vláda unikátní nejen nízkým počtem ministrů, je jich dvanáct, ale především způsobem vzniku. Jejím šéfa, neznámého profesora strojního inženýrství Zdravka Krivokapiče vybral osobně metropolita Ampilochij a uvedl ho na politickou scénu. Podle šéfa nejsilnější opoziční strany Demfronta Andija Mandiče, který daroval opozici dvacet sedm poslanců a tvoří tak nejsilnější opoziční stranu, se vláda zrodila při jednání v klášteře Ostrog loni 22. září. Metropolita jednání předsedal a měl hlavní slovo při výběru kandidátů. Byl to jeho poslední politický počín. Brzy po jednání Ampilochij skončil na COVID-19.

Nový premiér neskrývá svou hlubokou religiozitu, stále tvrdí ono známé, že „víra hory přenáší“ a že podle tohoto motto bude vládnout. Za vírou se skrývá i počet ministrů, je jich dvanáct stejně jako je dvanáct apoštolů. Krivokapič je také při představování vlády nazval „apoštolů povolanými změnit zemi“.

Vládě nikdo nepředpovídá dlouhou existenci. Spíš naopak. Země je od roku 2017 členem NATO, také kandidátem vstupu do Evropské unie. Nedá se očekávat, že by obě organizace jásaly nad částečně prosrbskou vládou. Také Djukanovič, který zůstal prezidentem a z vo-

FOTO ČTK/AP

lební porážky své strany byl dlouho roztrpčen, se bude snažit „zlanařit“ některé poslance z bývalé opozice, aby se znovu dostal k vládě.

Sečteno a podtrženo, NATO, EU i Djukanovič čekají na první chybu vlády, aby ji smetly se stolu, uvedl Kommersant.

Časopis Srbska reč (Srbské slovo) vychází již 15 let

Srbové a Češi. Vždy k sobě měli velice blízko. O tom se dá hodně psát, avšak já raději předám slovo šéfredaktorce Srbského slova paní dvojnásobné Mgr. Brance Kubešové CSC.

Vážený přítelé,

v osmdesátých letech jsem téměř deset let pracovala na Filozofické fakultě UK v Praze a okruh mých přátel tvořili hlavně čeští umělci, spisovatelé a malíři. V té době jsem navštěvovala Jaroslava Seiferta u něj doma, jelikož kvůli nemoci Mistr už nepocházel, a s Vilémem Zavadou jsem se procházela anglickým zámeckým parkem na Dobříši. Když jsem se tehdy na Národní třídě 9 a 11 denně potkávala se spisovatelem a malířem, ani ve snu by mě nebylo napadlo, že o dvacet let později věnuji část svého života, respektive plných dvacet let, mým krajanům, Srbům žijícím v České republice, a že budu redigovat náš časopis.

Jak se říká, nikdy nevíš, co tě zítra čeká. Hlavně nás, co jsme během jediné noci zůstali bez vlasti, kde dvacet milionů Srbů bojovalo o přežití.

Na pořadu dne byla zejména otázka zachování našeho mateřského jazyka a srbské školy v cizině. Vyplývala z potřeb srbských dětí, v mém případě dcery. Pak se hledala cesta realizace. A ta se našla! S pomocí Boží a Sv. Sávy, jelikož v životě se nic neděje náhodou. Ani ta čtyři S, čtyři srbské iniciály, které má ve svém českém názvu naše Srbské sdružení Sv. Sávy. Založila ho v roce 2002 menší skupina Srbů v zájmu ochrany srbských tradic, kultury a srbského jazyka. Zmínila bych alespoň prof. Miroslava Klivara, Margitu Zmijanovič, Milovana Rajkoviče... Založením sdružení srbské menšiny v ČR se nám otevřela cesta. Zapojili jsme se přes svého zástupce do života národnostních menšin na úrovni hlavního města, a to byl první krok na naší životní pouti, která trvá už skoro dvacet let.

Již v roce 2003 jsem se osobně obrátila na tehdejšího premiéra, dnešního prezidenta ČR Miloše Zemana se žádostí, aby Srbové žijící v České republice byli uznáni národnostní menšinou. Pochopitelně s dovětkem, že jsou zapojeni v rámci Srbského sdružení Sv. Sávy. Rychle se mi dostalo pozitivní odpovědi. Parlament ČR se žádostí zabýval a Miloš Zeman stejně jako tehdejší předseda Nejvyššího soudu Pavel Rychetský podepsali uznání srbské menšiny v České republice.

První číslo dvouměsíčníku Srbské slovo vyšlo s datem červenec – srpen 2005. Externím členem redakce se velmi brzy stal prof. MUDr. Rajko Doleček, DrSc., který nám až do sklonku svého života byl velkou oporou.

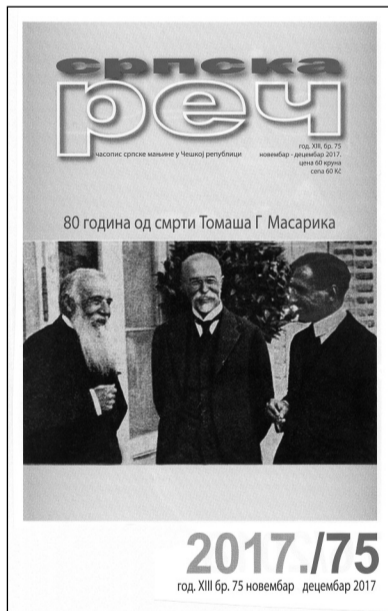
Časopis Srbské slovo byl prezentován také na knižním veletrhu

v Bělehradě v roce 2008 na stánku srbského ministerstva pro diasporu. Časopis představili náměstek ministra, pan Miodrag Jakšič, spisovatel Moma Dimič a bývalý srbský velvyslanec v ČR, básník Djoko Stojčić.

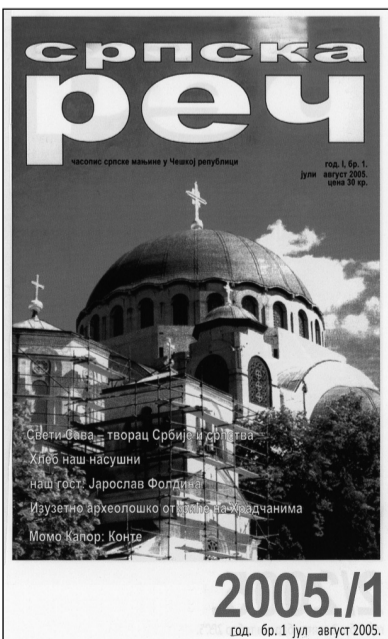
Časopis obsahuje několik stálých rubrik. Píšeme o duchovních tradicích Srbů, o srbských kulturních památkách, o mateřském jazyce a jeho literárním bohatství, o srbském výtvarném umění. Pokoušíme se přiblížit čtenářům i přírodní krásy České republiky, naší druhé vlasti. Připomínáme také její společné hodnoty, dějiny, spisovatele a výtvarníky.

Tolik Branka Kubešová.

Co dodat? Tento nádherný časopis nám přináší ukázky nesmírně historické i dnešní kultury srbského národa. O jeho spisovatelích, básnících, umělcích, články od příštího čísla Slovanské vzájemnosti. NW

80 let od úmrtí T. G. Masaryka

Chrám sv. Sávy

Paní Zoe Svobodová-Klusáková oslavila 5. 12. 2020 95 let

Tato úžasná žena, dcera generála Ludvíka Svobody, to neměla v životě vůbec lehké.

Za nacistické okupace, kdy její tatínek byl na černé listině za svůj boj proti hitlerovským jednotkám na území Sovětského svazu, po udání nacistického konfidenta a popravě jejího bratra Miroslava, byla nucena se spolu se svou maminkou Irenou Svobodovou ukrývat. Od svých třinácti let až do osvobození plně tři roky strávila ve sklepě. Člověk si to nedovede představit. Od třinácti do šestnácti let. Pro většinu lidí nejkrásnější léta mládí.

Více o jejím životě a boji bude v květnovém čísle Slovanské vzájemnosti při výročí osvobození Rudou armádou.

Přejeme paní Zoe Svobodové – Klusákové hlavně hodně zdraví a životní pohody v kruhu milující rodiny a přátel, kteří nezapomínají.

NATAŠA WEBEROVÁ

Z odhalení pomníku Ludvíka Svobody v Hroznatíně v roce 2013. Foto z knihy Zdeňka Hrabice „Pět válek Ludvíka Svobody“

Vakcína vyvíjená Oxfordskou univerzitou se spojí se Sputnikem V

Loni v prosinci vydala firma AstraZeneca prohlášení, že vakcína, kterou vyvíjí s Oxfordskou univerzitou, bude spojena se Sputnikem V.

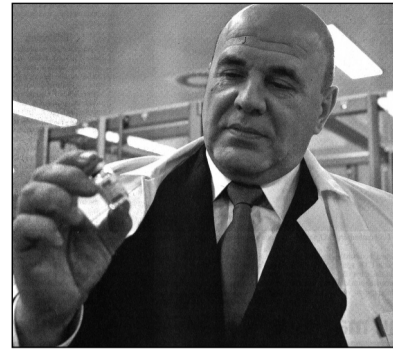
„Informujeme o zahájení programu klinických testů pro zjištění bezpečnosti a účinnosti kombinované vakcíny AZD1222, kterou jsme vyvinuli, a vakcíny Sputnik V, kterou vyvinul Ústav epidemiologie a mikrobiologie Nikolaje Gamaleji.“ Pro laickou veřejnost to byl šok. O ruské vakcíně se na Západě nemluví, a když, tak je zpochybnována, a najednou ji přibírá do tandemu uznávaná a velká světová firma. Pro odbornou veřejnost o překvapení nešlo. Už během října se objevila zpráva, že s návrhem na spojení přišli mos-

kevští vědci. Jejich nabídka, jak se nyní ukázalo, byla lákavá. Účinnost vakcíny AZD1222 se totiž pohybuje kolem 62 %. Při kombinaci se Sputnikem V by se účinnost měla zvýšit nad 91 %.

Obě vakcíny byly vytvořeny na bázi adenoviru, který způsobuje lehká rýmová onemocnění a považuje se za málo nebezpečný. Do něj jsou vloženy geny z nového koronaviru, které vytvářejí bílkoviny „hrotu“, tzv. S bílkovinu, pomocí které virus proniká do lidské buňky. Tam vyvolává obrannou imunitní reakci. Má to ale jeden háček. Po první vakcinaci z potřebných dvou může v organismu vzniknout imunita k samotnému adenoviru. Při druhém očkování tato imunita blokuje proniknutí

genů z koronaviru, takže se účinnost snižuje.

Aby pravděpodobnost takového vývoje snížili, použili ruští vědci dva adenoviry, první dávka používá Ad26, druhá Ad5. Jestliže vznikne po prvním očkování imunita na Ad26, při přeočkování se s ním už organismus neseťká, takže účinnost zůstane vysoká. A to je to, co AstruZenecu velmi zajímá. „Oxfordská“ vakcína používá adenovir z krve makaků, ruská z krve lidské. Možná právě kvůli tomu se účinnost druhé dávky AZD1222 snižuje, lidský organismus asi má tendenci vytvářet na „opičí“ adenovir protilátky, usuzuje moskevský vědec profesor Nikolaj Krjučkov. Z očekávané výhody, že totiž lidské tělo

Ruský premiér Michail Mišustin s vakcínou Sputnik V v ruce
FOTO – ČTK/AP

„opičí“ vir nezná a nechá ho nepovšimnutý, se stává nevýhoda, že se proti němu brání. Angličané by museli dělat nový výzkum, který by mohl být časově náročný, proto přijali ruskou nabídku.

V prohlášení AstraZeneca uvádí, že „kombinací dvou příbuzných vakcín můžeme dosáhnout značných pokroků v posílení imunitní odpovědi na koronavirus“. Firma věří i v širší možnosti vakcinace. Ty spočívají u obou vakcín ve snadném skladování, stačí na to lednička. Jsou dostupné praktickým lékařům i ve venkovských lokalitách, kde nebývají instalované silné mrazáky a také v rozvojových zemích.

Klinický výzkum kombinované vakcíny už začal. První očkování probíhá vakcínou AstryZenecy, druhá dávka za použití Sputniku V s adenovirem Ad-26. O Sputnik V se začali zajímat další farmaceutičtí giganti, firmy Sanofi a GlaxoSmithKline.

Věčné varování Lvovským soudcům

Příběhy justičních omylů jsou známy od nepaměti. Pochybnosti v trestních věcech známe i z našeho prostředí, vzpomeňme na případ Jiřího Kajínka a dalších. Osvobodou chybu udělali i soudci ve Lvově. Asi před 400 lety se na radnici ve Lvově začaly dít podivné věci. Vždy o půlnoci se objevoval podivný přízrak. V podobě černé rakve se v noci pohyboval pomalu a s vrzáním po chodbách v celé budově. Vždy to začalo o půlnoci, kdy se zjevila rakev a hrůzostrašné výkřiky prolétající všemi chodbami. Stráže a obyvatelé okolních domů, kteří slyšeli hrozné zvuky, se zděšeně křížovali.

Jeden z členů soudní rady později dokázal tajemný jev vyřešit. Ukázalo se, že místní soudní rada v trestních věcech kdysi odsoudila k smrti nevinného muže. Prý se jednalo o složitý případ, který se soudcům dařilo jen stěží vyřešit. Pochybnosti v prokazování viny ale nebyly jediným pochybením.

Přiznání na obviněném bylo vymáháno i nelidským mučením ve speciálních komorách. Odsouzení nevinného člověka ale nikdo nezabránil. Později sice našli skutečného pachatele, bylo už však příliš pozdě, nešťastný odsouzený už byl popraven. Jako varování následujícím generacím bylo na obálku soudní knihy velkými písmeny na-

psáno: „Pamatuj na rakev, která kráčela po schodech a chodbách radnice“. Od té doby si soudci ve Lvově, kteří vzali knihu do rukou, dobře rozmysleli, než poslali odsouzeného na smrt. Černá rakev se tak objevuje jako věčné varování všem soudcům.

Budova radnice stojí na náměstí Rynok. První místní radnice byla

postavena zanedlouho poté, co Lvov získal v roce 1357 městská práva. Původní stavba byla dřevěná. V roce 1381 bohužel shořela. Teprve potom postavili občané města radnici novou, tentokrát již z kamene. Byl to v podstatě komplex budov, kterému vévodila radniční věž. Ta byla postavena v roce 1827. Mezi lety 1830 až 1835 byla

postavena nová věž ve stylu vídeňského klasicismu. V revolučním roce 1848 však byla silně poškozena rakouskou dělostřelbou. Opravena byla až v roce 1851. Dnes je radnice volně přístupná, na vrcholu věže se nachází vyhlídková plošina, z níž je dobrý výhled do okolí.

JAROSLAV SVOBODA

Projekt jaderného „vesmírného remorkéru“ Nukleon

Ruská vesmírná agentura Roskosmos chce při výzkumu vesmíru více využívat jadernou energii, sdělil šéf Roskosmosu Dmitrij Rogozin. Bez jaderné energie není zkoumání ve vzdáleném hlubokém vesmíru myslitelné, uvedl podle agentury TASS.

„Je to náš klíč k rozsáhlým vědeckým výpravám k Venuši, Marsu, Jupiteru a planetám hlubokého vesmíru,“ napsal Rogozin k perspektivám využití jaderné energie

v kosmu. „Kromě toho může být potenciálně i zdrojem dodávek energie perspektivním orbitálním systémům a komplexům,“ doplnil. Rogozinem řízená státní korporace Roskosmos uzavřela smlouvu s ruskou konstrukční kanceláří Arsenal na vypracování předběžného projektu jaderného tahače Nukleon, jenž bude využíván při dalekých letech do vesmíru. V materiálech zveřejněných na portálu pro veřejné zakázky se dle agentury TASS uvádí, že smlouva

se týká přípravy projektu pro výrobu a výrobu kosmického komplexu s dopravním energetickým modulem založeným na jaderném energetickém zařízení. Hodnota kontraktu přesahuje 4,17 miliardy rublů (1,24 miliardy korun). Termín jeho splnění je 28. červenec 2024.

Výkonný ředitel Roskosmosu pro perspektivní programy a vědu Alexandr Blošenko řekl, že tento „vesmírný remorkér“ by se měl v roce 2030 vydat na dlouhý let,

jehož konečným cílem bude jeden z měsíců největší planety Sluneční soustavy Jupiteru. Hned nato první výprava má být nikoli jen testovací, ale výzkumná s plně vědeckým programem. Dle Blošenko má jít o dopravní energetický modul s otevřenou architekturou. Jeho hlavními charakteristikami budou schopnost autonomně a dlouhodobě vyrábět energii jaderným reaktorem megawattové kategorie a možnost přepravovat nejrůznější náklad.

Tichá Putinova revoluce

Vladimiru Putinovi bylo vyčítáno, že se málo věnuje domácí politice, vnitřním problémům Ruska, že si sice dokáže dobře poradit na mezinárodní scéně, ale lidem doma se stále neříká moc dobře. Takto mohou mluvit lidé, kteří nevědí, pod jakým vnějším nepřátelským tlakem se Rusko nachází, kteří nevidí, že válka neskončila. V roce 2018 ruský prezident fakticky oznámil Federálnímu shromáždění, že Rusko je kryté na šesté, tedy vojenské prioritě, že má zbraně, kterými se dokáže ubránit.

O rok později přišel ve svém dalším poselství s tím, že je třeba provést důležité změny v Ústavě. Souhlas s těmito změnami odhlasovali občané v referendu! Nyní nastupuje doba jejich realizace, spočívající mimo jiné i v důrazu na domácí politiku, uvádí portál kob-forum.eu.

Na pozadí všeobecného poprasku loni 23. prosince okolo Navalného trenýrku, proběhlo první rozšířené zasedání Státní rady RF. Do té doby byla v Rusku spuštěna řada národních projektů a státních programů. V létě byly stanoveny cíle národního rozvoje a nyní pre-

Vojenská čestná stráž u památníku Kuzmy Minina a Dmitrije Požarského v Nižním Novgorodu

miér Mišustin předložil jednotný plán, ve kterém se shrnuje vše vyjmenované do jednoho strategického dokumentu. Při přípravě jednotného plánu bylo ve Středisku

národních projektů zformováno 25 mezirezortních pracovních skupin, do kterých bylo začleněno několik set lidí prakticky ze všech ministerstev a úřadů. Poté byl plán

schvalován na různých úrovních, na úrovni Federálního shromáždění, Veřejné komory RF, Všeruské národní fronty, podnikatelského i odborného společenství, a také v pracovních skupinách Státní rady. Navíc každý jednotlivý proces tohoto plánu není popsán jen z hlediska svého obsahu, ale také z hlediska toho, v jakém operačním dokumentu a prováděcím plánu se bude nacházet.

A co je neméně důležité, s uvedením termínů, kontrolních bodů, a také odpovědných pracovníků a příslušným financováním. Jednotný plán popisuje logiku dosažení každého národního cíle. A pro všechna ministerstva, úřady a státní orgány vymezuje oblast jejich odpovědnosti a ukládá konkrétní úkoly, přičemž každý krok směřuje k dosažení společného výsledku.

Mezi cíle patří zvyšování životní úrovně občanů a formování komfortního prostředí pro rozvoj společnosti. Na realizaci toho bude v nejbližších třech letech vyčleněna neuvěřitelná částka 39 bilionů rublů, to znamená asi 13 bilionů na rok. Pro srovnání, dosažitelná každoroční hodnota všech

národních projektů je okolo dvou bilionů rublů. Teď budou rozpočtové výdaje pevně spojeny s dosahováním národních cílů rozvoje. Bude vytvořena jednotná technologická platforma koordinace plnění plánu, informační systém řízení. S jeho pomocí bude kontrolováno plnění konkrétních číselných ukazatelů plánu. To umožní sledovat rozvoj událostí fakticky v režimu on-line. Bude tak možné zasáhnout v jakékoliv etapě a zabránit odchýlkám od plánu. Přístup k tomuto systému budou mít všechny úrovně státní moci. Operativní úroveň realizace plánu je rok 2024, strategická úroveň rok 2030.

Takže si to shrňme: 1. Ve státi je fakticky zaveden jednotný systém řízení ekonomiky, tedy státní plán!

2. Na realizaci tříletého plánu se vyčlení 39 bilionů rublů!

3. Celý plán bude kontrolován on-line, v režimu reálného času, a to jak výdaje, tak i jeho plnění konkrétními zodpovědnými osobami!

(mhav)

Stranu 7 připravili a redigovali Jan Jelínek a Miroslav Havlík

Jak se stal kozel zahradníkem

Otevřený dopis z 11. 11. 2020 Mgr. Jakubu Smrčkovi, ThD., řediteli Husitského muzea v Táboře

Pane řediteli,
Píšeme tento otevřený dopis proto, že jste státním úředníkem a zastupitelem – tedy veřejnou osobou. Reagujeme na vaše vyjádření k prohlášení občanů k – de facto soukromému – projektu „Ktož jsú Boží bojovníci“, který bohužel schválilo vedení města Tábor. V oficiálních materiálech města je uvedeno, že kamarád pana starosty Miroslav Váňa nabídl městu Tábor k 600. výročí založení „mimořádný a originální hudební dárek, jehož průvodními produkty budou další propagační benefity.“ Jestliže M. Váňa nabídl městu svůj „originální dárek“, pak je skutečně s podivem, že za tento „dar-nedar“ mu bylo schváleno cca 350 000 Kč. Co se týče údajných benefitů, tak v projektu chybí jakákoliv jejich ekonomická specifikace a reálně jde tedy o benefity „nula, nula, nic“.

Z oficiálních zdrojů je zřejmé, že Miroslav Váňa (uměleckým jménem Mirek Vana) pracuje jako executive producer/global Development Officer Berklee College of Music – tedy je výkonným producentem americké soukromé instituce a je zainteresován na popularizaci svého zaměstnavatele z Bostonu. Dále ze smlouvy vyplývá, že jen on odpovídá za financování, propagaci a komerční využití díla, včetně provize pro samotnou college. Chorál byl publikován na YT Města Tábor dne 13. 9. 2020 zde: <https://www.youtube.com/watch?v=nOgeQCOGvSc>. Do dnešního dne má 7212 zhlédnutí a 212 kladných hodnocení. Záznam světové premiéry chorálu ze dne 23. 10. 2020 má celých 34 zhlédnutí a je zde: <https://www.youtube.com/watch?v=OZ-V4fc0Z3A>.

Husitský chorál, zpívaný prapodivnou češtinou

Je otázkou, zdali mají potomci husitů padat na zadek z počínů pod názvem „The choral song Ye Who Are Warriors of God - version 2020“, jestliže starobylý ryze český chorál zpívá chlap v triku s nápisem „1999, San Francisco, Department Of Industry BLUE JEANS“. U hudebníků, kteří zpívají prapodivnou češtinou, jejímž slovům nelze absolutně rozumět, je snad možné ocenit interiér jejich bytů, koberce, či pohovky anebo čepice, které mají na hlavě. Potomky husitů – obyvatele České republiky – nic z toho ale evidentně příliš nenadchlo (viz počty zhlédnutí). Obzvlášť je zarážející, že zpěváci tohoto ryze českého historického bojového chorálu (který je ve verzi 2020 jakousi rockovou multikulturní baladou) jsou ze Singapuru, Kostariky, Japonska, Argentiny, Jižní Afriky, USA, Ekvádoru, Indie, Nového Zélandu, Malajsie a dalších exotických zemí, avšak ani jeden není z naší země. A titulky se producent a údajný „obdarovatel“ města Tábor ani nenamáhal napsat česky. Vy to ale jistě považujete za velkou přednost. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že skutečný originální dárek k 600. výročí založení města

dostala na své PR „Berklee College of Music“, nikoliv však město Tábor.

Káže vodu, ale pije víno

Ve svém stanovisku radíte občanům, kteří vám zaslali své prohlášení, aby se historicky dovzdělali. To byste však měl udělat především vy sám – obzvlášť v souvislosti s funkcí, kterou momentálně zastáváte. Zato je ale z vašeho stanoviska zřejmé, že jste skutečný odborník na osobní dehonestaci lidí, kteří mají jiný názor než vy. To ovládáte mnohonásobně lépe než historii, kterou jste vystudoval – kde? Sám uvádíte, že krom jiného i na katolické fakultě na německo-jazyčné univerzitě v Bernu (Christkatholisch-theologische Fakultät). Od roku 1996 jste jáhnem Starokatolické církve v ČR, která například dodnes nesouhlasí s reformačními názory a požadavky husitství. Již z vašeho vzdělání a praktického katolického života tedy jasně vyplývá, že vaše působení ve funkci ředitele husitského muzea lze nazvat poeticky „kozol zahradníkem“. Ve svém vrcholně politickém stanovisku, na které ovšem nemáte – jako státní úředník – absolutně žádné právo, několikrát opakujete, že si „nestanovujete ideové pojetí husitství“, což je samozřejmě z vašich úst lež jako věž. A je vidět – patrně vzhledem k vašemu německému katolickému vzdělání – že umění „kázat vodu a pít víno“ zvládáte vskutku brilantně.

Například vám velmi vadí slovo „národní“ a dokonce jste napsal, že „užívání takovýchto výrazů je velmi ideologicky zatíženo“ a za ještě zatíženější slovní spojení považujete termín „odnárodnující tendence“, jejichž jste ale bohužel aktivním propagátorem. A dokonce tyto termíny považujete za manipulativní, protože – dle vašich úvah – vedou stížnost občanů do oblasti politické kontroverze. S „manipulací“ a „politickou kontroverzí“ se ale důvěrně přátelíte vy sám, neboť – jak už bylo řečeno výše – celé vaše stanovisko je vrcholně politické a manipulativní. Uveďme si několik ukávek vašich podivuhodných argumentačních kousků.

Výroky, záměrně poškozující dobré jméno potomků husitů

Tak například tato absolutní nehoráznost, kterou jste napsal: „Kolikrát se při zpěvu české hymny zdvíhaly pravice k nacistickému pozdravu.“ To myslíte skutečně vážně uvádět tento příklad násilného smrtelného tlaku nacistů na obyvatele tehdejšího Československa? Zapomněl jste (záměrně?) na jednu základní věc a to, že němečtí nacisté svůj teror uplatňovali do nejmenších detailů a také důsledků a pod hrozbou značných trestů a zavlečení lidí do koncentráku? Nacistický skrytý režimovaný terorismus byl uplatňován při oficiálních akcích a ohrožoval životy všech lidí. Naopak během války se zpívala česká hymna jako protestsong (řečeno dnešní mlu-

vou). Měl byste dát všechny tyto souvislosti do vzájemných korelací. Pokud však opomíjíte fakt, jak fungoval protektorát, pak byste se měl také zdržet výroků, které záměrně poškozují dobré jméno potomků husitů. Víte například o tom, že v osvětimských plynových komorách – jako poslední znak vzdoru a naděje na lepší budoucnost – zněly československá hymna a Internacionála?

Vy ale opěvujete zpěv hymny v roce 1989, kdy šlo zcela jednoznačně o politický a ekonomický převrat řízený ze zahraničí, jehož výsledkem je skutečnost, že nás banka Goldman Sachs zařadila mezi rozvojové země, protože nám v naší vlastní zemi nepatří 80 % průmyslu a dokonce ani voda – vše je v majetku nadnárodních, převážně německých korporací. Mimochodem, před rokem 1989 jsme patřili mezi průmyslově rozvinuté (ne rozvojové) země. Ovšem náš strmý pád a totální ztráta ekonomické suverenity se vám jistě zdá v pořádku.

Dehonestace pojetí husitství jako národního ideálu

O tom, jak skutečně vnímáte slavný husitský chorál, svědčí tato vaše věta: „Kolikrát zněl husitský chorál jako výraz bojovné nenávisti, politické či konfesní.“ Takže je zcela zřejmé, pane momentální řediteli muzea, kdo manipuluje a používá politickou a historickou kontroverzi. Také odsuzujete – dle vás – „tradice mělkých politických instrumentalizací husitství jako národního ideálu“ před rokem 1989. Jinými slovy to znamená, že nevíte vůbec nic o pojetí husitství jako národního ideálu prakticky ve všech historických epochách našeho státu – samozřejmě s výjimkou nadvlády ze strany německy mluvících Habsburků a německy mluvící katolické šlechty anebo německých nacistů. Na svých besedách vyprávíte dětem, že (parafrázovaně řečeno): Jan Hus nebyl zas až tak velký hrdina... že kvůli Janu Žižkovi a husitství museli pražskou univerzitu opustit chudáci němečtí učitelé (mimochodem, rozhodl tak český král Václav IV.) atd., atd. Na to poslední lze samozřejmě reagovat jen pouhými třemi slovy: „No a co?!“ To, že litujete odchodu „chudáků“ německých protičeských pedagogů, svědčí o mnohém. Ostatně vaše „vzdělávací a výchovné“ aktivity – spojené se skrytou manipulativní a politickou dehonestací Jana Husa a husitství – jsou obyvatelům města Tábor známy. Vaši odpověď rozhodně neočekáváme, protože si dokážeme živě představit její arrogantní styl. Navíc skutečně nelze obhájit neobhajitelné a to je fakt, že na oslavu 600 let založení města Tábor bylo z peněz českých daňových poplatníků zaplacené multikulturní dílo americké Berklee College of Music z Bostonu a peníze na tento „národní“ projekt putovaly přes Americké jaro, z. ú. Navíc šlo o vyvedení prostředků z Fondu rozvoje a rezerv – tedy

Budova Husitského muzea v Táboře

Zdroj foto: vmail.centrum.cz

z městského majetku – soukromému subjektu.

Závěrem lze konstatovat, že z vašeho stanoviska (viz uvedené příklady a mnoho dalších neuvedených) jednoznačně vyplývá protivlastenecká činnost, kterou realizujete v Husitském muzeu. Zjevně si osobujete práva, která vám z titulu momentální funkce ředitele vůbec nenáleží a překračujete tak své úřednické kompetence. Navíc si z historické reality vybíráte jen to, co se vám „hodí do krámu“ a pak tvoříte jakousi historickou konstrukci, abyste zneuctil památku našich předků. Je skutečně s podivem, že vám to tak dlouho prochází. Vaše arrogantní chování budiž pro ostatní mementem, že pýcha předchází pád...

S pozdravem

PhDr. Vladimíra Vítová, Ph.D., předsedkyně Aliance národních sil, Praha; JUDr. Karel Hais, 1. místopředseda Aliance národních sil, Hořice; Ing. plk. v. v. Vladimír Prinke, místopředseda Aliance národních sil, Tábor; Miroslav Dvořák, Slovanský výbor ČR, Tábor; PhDr. Jiří Jaroš Nickelli, Společnost E. Beneše, Brno; Miroslav Starý, Severočeská pravda, Liberec; Ing. pplk. v. v. Ivan Kratochvíl, Českoslovenští vojáci v záloze za mír, Slaný.

Odpověď na otevřený dopis

„Aliance národních sil“ od Jakuba Smrčky, ředitele Husitského muzea v Táboře, rozeslala její předsedkyni Vladimíru Vítovou. Smrčka napsal:

„V dopise mne autoři několikrát označují „státním úředníkem“, jímž nejsem. Ano, jsem veřejnou osobou jako zastupitel a radní města a samozřejmě i jako ředitel veřejné instituce. Tím nejsem nikterak omezen na svých občanských právech na svobodné vyjá-

dření názoru, politického a náboženského přesvědčení. Mám právo na stanoviska politická i nepolitická. Pokud autoři cítí potřebu vyrovnávat se s mým akademickým vzděláním, pak chci jejich informace doplnit o to, že jsem především absolventem Husitské teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze a diplomovou i disertační práci jsem obhájil v oboru církevních dějin. Autoři dopisu ale spíše hodlají poukázat na jakousi mou politickou?, konfesní?, občanskou? nezpůsobilost a používají k tomu argumentaci hodnou doby neblaze minulé včetně výhrůžek mezi řádky.

Je absurdní, když mne autoři dopisu obviňují z manipulativního zneužívání historických skutečností. Zcela nepravdivé je jejich tvrzení o tom, co vyprávím na besedách dětem a že bych měl snad hanět Jana Husa apod. Používání parafrázovaných citací a domyšlených oponentových postojů je typickým příkladem argumentačního klamu. Zcela chápu, že autoři dopisu ani neočekávají nějakou reakci na svůj útočný text zakládající se na lži, polopravdě a ideologické interpretaci českých dějin, kterou zcela v barvách dokresluje jejich pitoreskní pojetí politického převratu v roce 1989. Jejich dopis svědčí o tom, že nečekají na argumenty a nehodlají vést dialog. Proto mohu pouze zopakovat, že ve svém osobním ani odborném působení se nenechám donutit k tomu, abych zastával ideologická stanoviska a ovlivňoval jimi činnost mnou vedené kulturní instituce.“

Je zřejmé, že na kritiku ANS na nedůstojně nazpívaný historický husitský bojový chorál v USA prapodivnou češtinou se pan Smrčka vyhnul reagovat a odehnal ji jako dotěrně bzučící mouchu. Každopádně za tak velké peníze to není zdařilý projekt (dílo) zaplacené Američanům, míní náš list. **(jel)**

SLOVANSKÁ VZÁJEMNOST č. 250/2021, cena 10 Kč.

Zakladatel: prof. Ing. Břetislav Chvála, DrSc.

Vydavatel: Slovanský výbor ČR.

Redakční radu řídí: Docent RNDr. Jan Míniar, Dr.Sc.

Členové rady: Eva Holečková, Zdeněk Hoření, Jan Jelínek, Čeněk Milan Kadlec,

Julie Masopustová a Nataša Weberová.

Distribuci vede Alena Grospičková.

Na Slovanském výboru jsou úřední hodiny ve čtvrtek od 10 do 15 hodin.

Redakce a administrace: Slovanský výbor ČR, Politických vězňů 9, 111 21 Praha 1,

III. patro, kabinet č. 147, tel. 607 715 152,

internetová adresa: www.slovanskyvybor.cz (jejím redaktorem je Miroslav Havlík).

Adresa e-mail: slovanvybor@volny.cz.

Příspěvky zaslané redakci nemusí vždy vyjadřovat její stanovisko.

Redakce si vyhrazuje právo úpravy příspěvku. Uzávěrka čísla dne 18. 1. 2021.

Časopis registrován na MK ČR pod reg. č. 8038.ISSN-1212-3315.